

מסכת חולין

פרק ה

א. אותו ואת בנו, נוגג בין הארץ בין בחוץ לארץ, בפני הבית ושלא בפני הבית, חליין ובמקדשין. כיצד. השותט אותו ואת בנו חליין בחוץ, שניהם כשרים, והשני סופג את הארבעים. קדושים בחוץ, הראשון חיב ברת, ושניהם פסולים, ושניהם סופגים את הארבעים. חליון בפניים, שניהם פסולים, והשני סופג את הארבעים. קדושים בפניים, הראשון כשר ופטור, והשני סופג את הארבעים. קדושים בחוץ ופסול:

ב. חליון וקדושים בחוץ, הראשון כשר ופטור, והשני סופג את הארבעים ופסול. קדושים וחליון בחוץ, הראשון חיב ברת ופסול, והשני כשר, ושניהם סופגים את הארבעים. חליון וקדושים בפניים, שניהם פסולים, והשני סופג את הארבעים. קדושים וחליון בפניים, הראשון כשר ופטור, והשני סופג את הארבעים ופסול. חליון בחוץ ובפניים, הראשון כשר ופטור, והשני סופג את הארבעים ופסול. קדושים בחוץ ובפניים, הראשון חיב ברת, ושניהם פסולים, ושניהם

סּוֹפָגִים אֶת הַאֲרְבָּעִים. חָלֵין בְּפָנִים וּבְחוֹזֵץ, הַרְאָשׁוֹן פְּסֻול וַפְּטוּר,
וַהֲשִׁנִּי סּוֹפָג אֶת הַאֲרְבָּעִים וַכְּשֶׁר. קְדָשִׁים בְּפָנִים וּבְחוֹזֵץ, הַרְאָשׁוֹן
כְּשֶׁר וַפְּטוּר, וַהֲשִׁנִּי סּוֹפָג אֶת הַאֲרְבָּעִים וַפְּסֻול:

ג. הַשׂוֹחֵט וּגְמַצָּא טִרְפָּה, הַשׂוֹחֵט לְעֵבּוֹדָה זָרָה, וַהֲשׂוֹחֵט פְּרָת
חַטָּאת, וְשׂוֹר הַגְּסָקָל, וְעַגְלָה עֲרוֹפָה, רַבִּי שְׁמַעוֹן פּוֹטֵר, וְחַכְמִים
מִחְיָבִין. הַשׂוֹחֵט וּגְחַנְבָּלָה בְּיַדָּו, וַהֲנוֹחֵר, וַהֲמַעֲקָר, פּוֹטֵר מִשּׁוּם
אוֹתוֹ וְאֶת בָּנוֹ. שְׁנִים שְׁלָקָחוּ פְּרָה וּבָנָה, אֵיזֶה שְׁלָקָחָה רַאֲשׁוֹן, יִשְׁחַט
רַאֲשׁוֹן. וְאִם קָדֵם גְּשִׁנִּי, זָכה. שְׁחַט פְּרָה וְאַחֲרֵיכֶם שְׁנִי בְּנֵיכֶם, סּוֹפָג
שְׁמוֹנִים. שְׁחַט שְׁנִי בְּנֵיכֶם וְאַחֲרֵיכֶם כֵּה שְׁחַטָּה, סּוֹפָג אֶת הַאֲרְבָּעִים.
שְׁחַטָּה וְאֶת בְּתָה וְאֶת בַּת בְּתָה, סּוֹפָג שְׁמוֹנִים. שְׁחַטָּה וְאֶת בַּת בְּתָה
וְאַחֲרֵיכֶם שְׁחַט אֶת בְּתָה, סּוֹפָג אֶת הַאֲרְבָּעִים. סּוּמְכוֹס אָוֹמֵר מִשּׁוּם
רַבִּי מַאיָּר, סּוֹפָג שְׁמוֹנִים. בְּאֲרְבָּעָה פְּרָקִים בְּשָׁנָה הַמּוֹכֵר בְּהַמָּה
לְחַבְרוֹ צָרִיךְ לְהַזְדִּיעַ, אֲמָה מִכְרָתִי לְשַׁחַט, בְּתָה מִכְרָתִי לְשַׁחַט.
וְאָלָיו הַנּוּ, עַרְבָּה יומָן טוֹב הַאַחֲרָון שֶׁל חֶגְגָּה, וְעַרְבָּה יומָן טוֹב הַרְאָשׁוֹן שֶׁל
פֶּסֶחֶת, וְעַרְבָּה עַצְּרָתָה, וְעַרְבָּה רָאשׁ הַשָּׁנָה, וְכָדְבָרִי רַבִּי יוֹסֵי הַגְּלִילִי, אֲפָגָה
עַרְבָּה יומָן הַכְּפּוּרִים בַּגְּלִילִי. אָמֵר רַבִּי יְהוּדָה, אִימָּתִי, בָּזְמָן שָׁאַיָּן לוּ
רוּחַ. אָבֵל יִשְׁלַׁשׁ לוּ רֹוחַ, אַיִן צָרִיךְ לְהַזְדִּיעַ. וּמֹדֶה רַבִּי יְהוּדָה בְּמּוֹכֵר
אֶת הַאָמֵן לְחַתּוֹן וְאֶת הַבְּתָה לְכַלָּה, שְׁצָרִיךְ לְהַזְדִּיעַ, בִּידְיוֹעַ שְׁנִינִיהם
שׂוֹחְטִין בַּיּוֹם אֶחָד:

ד. בָּאַרְבָּעָה פֶּרְקִים אֲלֹו מְשֻׁחִיטִין אֶת הַטְּבָח בַּעַל כְּרָחָז. אַפְלוּ שׂוֹר שָׁׁׂוֹה אֵלֶּף דִּינְרִין וְאֵין לוֹ לְלוֹקֵם אֵלָא דִינְר, כּוֹפִין אֹתוֹ לְשַׁחַט, לְפִיכָה, אִם מֵת, מֵת לְלוֹקֵם. אָבֵל בְּשָׂאָר יִמּוֹת הַשְׁנָה, אִינוֹ כֵן. לְפִיכָה, אִם מֵת, מֵת לְמוֹכֵר:

ה. יוֹם אֶחָד הָאָמָר בָּאוֹתוֹ וְאֵת בֶּןּוּ, הַיּוֹם הַוְּלָד אַחֲר הַלְּיָלָה. אֵת זֶה דָרְשׁ שְׁמַעַוּ בָן זָמָא. נִאָמֵר בְּמַעַשֵּׂה בִּרְאָשִׁית (בראשית א), יוֹם אֶחָד, וְנִאָמֵר בָּאוֹתוֹ וְאֵת בֶּןּוּ (ויקרא כב), יוֹם אֶחָד. מֵה יוֹם אֶחָד הָאָמָר בְּמַעַשֵּׂה בִּרְאָשִׁית הַיּוֹם הַוְּלָד אַחֲר הַלְּיָלָה, אֶפְיוֹ יוֹם אֶחָד הָאָמָר בָּאוֹתוֹ וְאֵת בֶּןּוּ, הַיּוֹם הַוְּלָד אַחֲר הַלְּיָלָה: